

- Forskning gennemført af Det fælles Forskningscenter, der råder over fire forskningsanlæg (beliggende i Italien, Belgien, Holland og Tyskland).
- Kontraktforskning, der gennemføres på universiteter, i forskningscentre eller i private industrivirksomheder på basis af aftaler om omkostningsdeling med Fællesskabet.
- Samordning af forskningsaktioner, hvor programmernes rammer fastlægges på fællesskabsplan af alle deltagerne i forening; men hvor de enkelte bestanddele foreslås, finansieres og gennemføres af medlemsstaterne.

Bestemmelsen om et ekstrafradrag for deltagelse i særlige internationale forsknings- og udviklingsprogrammer er kun relevant for skattepligtige virksomheder, hvorfor det kun vil være procedurereglerne for »kontraktforskning«, der vil blive beskrevet i det følgende. De samordnede aktioner har kun en mindre deltagelse af virksomheder og intet godkendt budget, der kan bruges som grundlag.

Forsknings- og udviklingsforslag kan indsendes af enhver fysisk eller juridisk person med offentlig eller privatretlig status, der har hjemsted på medlemsstaternes område. Ved udvælgelsen af projekterne tages der udgangspunkt i følgende kriterier:

- Overensstemmelse mellem forslaget og de mål, der er fastlagt i afgørelsen om programmet.
- Forslagets videnskabelige og tekniske kvalitet og innovative karakter samt nytte.
- Forslagets gennemførlighed.
- Ansøgerens videnskabelige kvalifikationer, hvor især offentliggjorte værker og patentanmeldelser skal tages med i betragtning.
- Grænseoverskridende karakter.
- Ved industriprojekter, virkningen på virksomhedernes konkurrenceevne og på de industrielle anvendelsesmuligheder samt chancerne for positive resultater.
- Realistisk angivelse af forskningsomkostningerne i forhold til varigheden og til investeringerne.

På grundlag af bedømmelseskriterierne opstilles der en liste over de støtteberettigede forslag, som til-

stilles det kompetente rådgivende udvalg med henblik på udtalelse og drøftelse. I tilslutning dertil træffer Kommissionen den endelige afgørelse. For at beskytte ansøgernes kommercielle interesser behandles forslagene fortroligt.

Der anvendes forskellige kontrakttyper i Fællesskabet. Af størst interesse for nærværende lovforslag er »kontrakter med omkostningsdeling«. Det særlige ved denne kontrakttype, der anvendes ret hyppigt i praksis, består i, at de af Kommissionen beregnede nødvendige samlede omkostninger (uden tillæg for fortjeneste) fordeles på de to kontrahenter efter en fordelingsnøgle. Kommissionens andel fastsættes i denne forbindelse med en procentsats (som regel 50 pct.) og med et maksimumbeløb. Det er en forudsætning for enhver form for udbetaling efter betaling af forskuddet, at der foretages en kontraktmæssig afregning, samt at der forelægges foreløbige rapporter over de arbejder, der er gennemført i afregningstidsrummet. Kontrakten består af en ramme (med bestemmelser vedrørende de samlede omkostninger, Kommissionens andel, kontraktens løbetid samt rapporter) og fire bilag (forskningsprogram, bestemmelser vedrørende finansiering, generelle kontraktbestemmelser samt informationer og disses udbredelse).

Til § 2

Den i § 1 foreslåede ordning notificeres til EF i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, om statsstøtte. Af hensyn til, at loven ikke kan træde i kraft før, Kommissionen har godkendt ordningen, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Kommissionen har i første omgang 2 måneder til at reagere på notifikationen, og hvis Kommissionen ikke umiddelbart kan acceptere ordningen, kan der blive tale om yderligere udsættelse af lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at loven skal have virkning for projekter, der godkendes efter den 1. januar 1991.